

Velká Lečice 2018

PO KAPKÁCH DRAČÍ KRVE

Sobota 14. července 2018

Po roce se opět setkáváme na nádraží ve Vršovicích. Vzduch je plný radosti ze shledání s našimi dobrými přáteli. Rozloučíme se s rodiči a nastoupíme do vlaku směrem k místu našich letních radostí. V táboře na nás čekají vedoucí. Stejně jako mezi námi, i mezi nimi je pár nových tváří. Rozdělujeme se do oddílů a posloucháme organizační záležitosti.

Následuje letošní první PPO, v rámci něhož se ubytováváme a míříme směr bunkry.

Po večerním nástupu čekáme na tmou, a zapalujeme náš první slavnostní táborový oheň. Oheň zapaluje Kuba s Ivanem a záhy nováčkům předávají táborové znaky. Zpíváme písničky z nových zpěvníků, užíváme skvělé atmosféry. V tom slyšíme Niky B. křičet "mejdlo" a okamžitě tvoříme dvě kruhové obrany. Mezi námi se totiž objevují muži v černých hábitech. Jeden z nich kleká před větší skupinou a vyzývá princeznu, ať jde s ním. Nevíme, co tím myslí. Rázem se zvedne a s ostatními obhlíží malé oddíly. Daří se nám spojit obě kruhovky v jednu, vypadá to, že máme naději. Náhle ten z nich, který předtím poklekl (asi jejich velitel) praví, necht' přistoupí princezna Elleonora. Žádná princezna mezi námi není, tvrdíme veliteli. Na to reagují malí, že by to mohla být Ellen z Koníků. Kéž by to neřekli! Litujeme, že se někdo ozval, jelikož ten divný velitel zuří, že jsme mu lhali a Ellen před ním skrývali, a tak vydává rozkaz k zajetí Petra.

Petr má na krku meč a velitel říká, že je ochotný ho za princeznu vyměnit. Ale musíme si pospíšet, jinak Petrovi ublíží. To nemůžeme dopustit, ale přeci jim jen tak nevydáme dítě! V tu ránu Ellen nenápadně leze kruhovkou ven vstříc těmto cizincům. Jeden z nich ji bere do náruče. Ona s nimi jde dobrovolně! Přestáváme je zajímat, naprosto. Pouští Petra ze zajetí a s klidem odchází. Vedoucí se rozbíhají od ohně za nimi. Přece jim Ellen nenecháme! Ovšem po chvíli, kdy nevidíme, co se děje, se vrací. Zmizeli... Prostě se i s Ellen ztratili ve tmě.

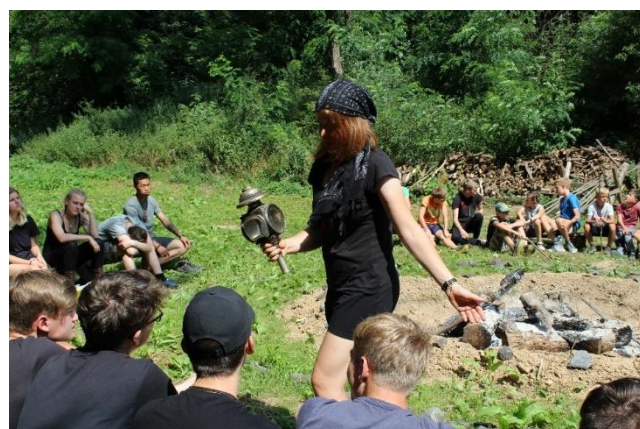
Mnozí z nás vůbec nechápou, co se právě stalo. Chystáme se volat policii. Než tak stačíme udělat, objevuje se v táboře další cizí postava. Je to muž v bílé kápi. Také se shání po princezně. Chce ji varovat, že tu již není bezpečno. Rychle mu sdělujeme, že Ellen právě unesli. Kvapně se s námi loučí s tím, že jí jde hledat a že snad vše dobře dopadne. Pokud se tak stane, už se nevidíme. Nikdo z nás není schopen pochopit, co se právě stalo a jak to souvisí s Ellen. Vedoucí nás posílají spát, je totiž čeká řešení celé této události s policií.

Neděle 15. července 2018

Místo ranní rozcvičky se scházíme na nástupu, kde nám vedoucí říkají, co se dozvěděli od policie. Ellen prý neexistuje. Její rodné číslo, jména rodičů i adresa pobytu jsou falešné a dál se tím tedy nechtějí zabývat. Nicméně se podařilo přesvědčit známého u policie, aby přijel a na naši situaci se podíval zblízka.

Přijíždí policie a my se snažíme danou situaci vysvětlit. Ptají se nás na mnoho otázek, které si pečlivě zapisují, přesto nám jen těžko věří, co se tu všechno událo. Nakonec po nás chtějí nějaké její osobní věci. Přinášíme tedy Ellenin kufr, který policisté detailně prozkoumávají. Vytahují z něj velice podivné věci a my nevěříme vlastním očím. Oblečení velikosti dospělé ženy, podivnou starodávnou lampu, zapečetěný pergamen a mapu. V tu chvíli v nás policie ztratí veškerou důvěru a

vzápětí odjíždí s tím, že si z nich nemáme dělat srandu. My už ale chápeme, že máme opět co dočinění s časovou smyčkou.

Dopis je adresován Ellen od jejího otce, samotného krále. Píše v něm o magické koruně, kvůli které hrozí princezně velké nebezpečí, a proto jí posílá skrze čas a prostor k nám na tábor, aby ji ochránil. S sebou jí dává lampu, která chrání dané místo, kde je zapálena a také mapu míst, na nichž může princezna vyhledat pomoc. Nevíme, co přesně máme podniknout, a tak vyrážíme do bunkrů zamyslet se nad tím po oddílech.

Po poledním klidu většina oddílů vyráží alespoň na chvíli ke Kocábě, smýt ze sebe první známky nečistot a večer společně trávíme v táboře. Po setmění v dálce na cestě zpozorujeme postavu v bílém. Ovšem jakmile si nás všimne, zmizí a na jejím místě zůstává pouze hořící louče. Rychlý průzkum zjistí, že směrem po cestě ke Zlatokopce je další louče. Po krátké poradě se celý tábor nebojácně vydává po cestě lemované loučemi. Ty nás nakonec zavádí k Vlčímu ohništi, kde již z dálky plápolá oheň, u kterého stojí tři muži. Uprostřed stojí nám již známý muž v bílém, kterého si pamatujeme z předešlého večera.

Představí se nám jako Galahad, rytíř z království, ze kterého pochází Ellen. Povídá nám o temném generálovi, který mu stále uniká a prosí nás tímto o pomoc s nalezením ztracené princezny. Skrze zapálenou smaragdovou svíci k nám promlouvají hlasy z dávné minulosti, které vyprávějí příběh o dávné magii draků a králově magické koruně. Tu se pro sebe snaží získat zlá čarodějnice Rowana. S těmito novými poznatky se rozhodneme Galahadovi na jeho cestě za ztracenou princeznou pomoci. Vybírá pět nejschopnějších z našich řad a pasuje je na své rytíře.

Obdarovává je varkoči a zástavami, které si mají upravit podle svého vlastního uvážení. Následně odcházíme zpět do tábora po cestě, která je již neosvětlená.

Dráha' dcero,

me' činy mi brhají' srdce a věz, ničeho
neliši'ji více než' toho, že jsem byl nucen
se' prosit své' vůli poslat' skrz čas a
prostor díky koruně, jenž mi byla svěřena.
Neměj mi to za zlé, než byla mi žádná'
jiná' možnost. Ačti' po moči již púliš
zesílil. Avšak ani sam, kde sed' jsi,

není bezpečno. Prosto si na cestu
dávám magickou lampu. Rozžni v
ní oheň a ochráni místo, na němž
ji zapálíš. Ochrana je stále, ale
zapálíš ji můžeš jen jednou.

Přikládám sež mapu míst, na nichž
můžeš vyhledat pomoc. Zde stále
vypěra' na zem magie.

Bud' obezřetna' a opatruj se, princezno.

Bohem,

svůj milující

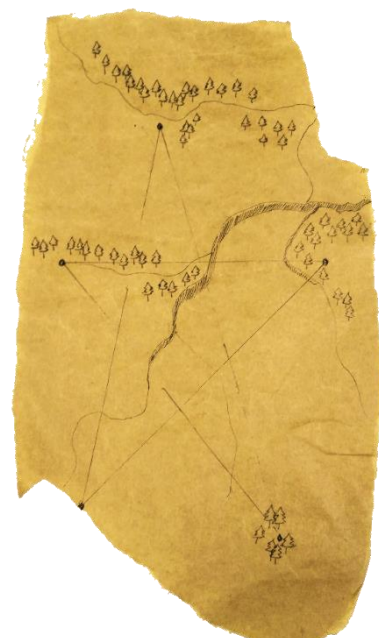
Pondělí 16. července 2018

Ráno nás čeká zběžná rekapitulace včerejšího večera završená dělením do pěti skupinek pod velením rytířů. Abychom skupiny vyzkoušeli, připravili vedoucí hru nazvanou Průjem. Cílem hry je dostat se přes území střevních obtíží k vile Záchodniče a získat toaletní papír.

Po návratu do tábora se věnujeme luštění mapy, zkoumání věcí z Ellenina kufru a vymýšlení družinových zástav.

I přes déšť se po vyluštění vydáváme na pět míst nalezených v Ellenině mapě. První se vrací Martinova skupinka. Na cestě do Hrašnice potkali muže v bílém, který jim dal tři hádanky, aby je prověřil. Uhodli jen dvě, ale i tak jim muž poradil, daroval jim kameny magie a řekl, že mají vyhledat řemeslníka, který sídlí na hoře pojmenované po polním ptáčkovi. Chvíli po nich se vrací skupina Niky. Ti potkali strážkyni magie, která jim řekla, že magie upadá a ona již hlídá jen její pramínek. Opět jim byly položeny tři hádanky, které uhádli a též dostali kameny magie - prý úlomky z dračích žil. Následuje Patrik se skupinkou. Ti potkali osobu v bílém, která jim také dala tři hádanky. Přestože nakonec uhodli jen jednu, získali kameny dračí krve. Anetky skupinka mezitím zkoumá okolí směrem k vesnici elfů, ale bohužel to vypadá, že se cestou ztratili. Nakonec však potkávají postavu v bílé kápi,

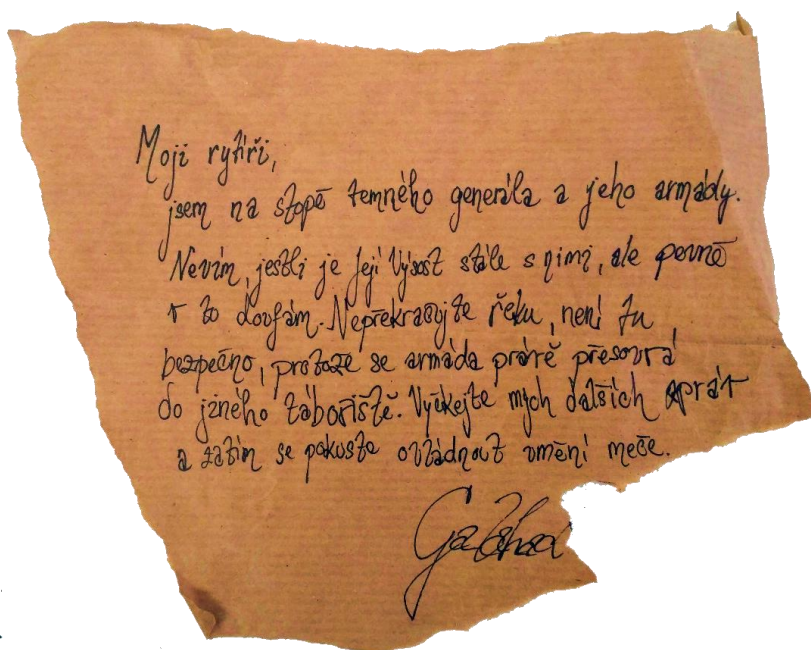
kteřá jim dává dvě hádanky. Daří se jim rozluštit jen jednu, ale i tak získat dračí krev a směr své další cesty. Lukášové skupince se daří podobně, takže se rovněž vrací s dračí krví.

Na večer kvůli špatnému počasí máme program v hangáru - oblíbenou Partičku. Tentokrát soutěží mix vedoucích a dětí (Martin, Stue a malá Mušle).

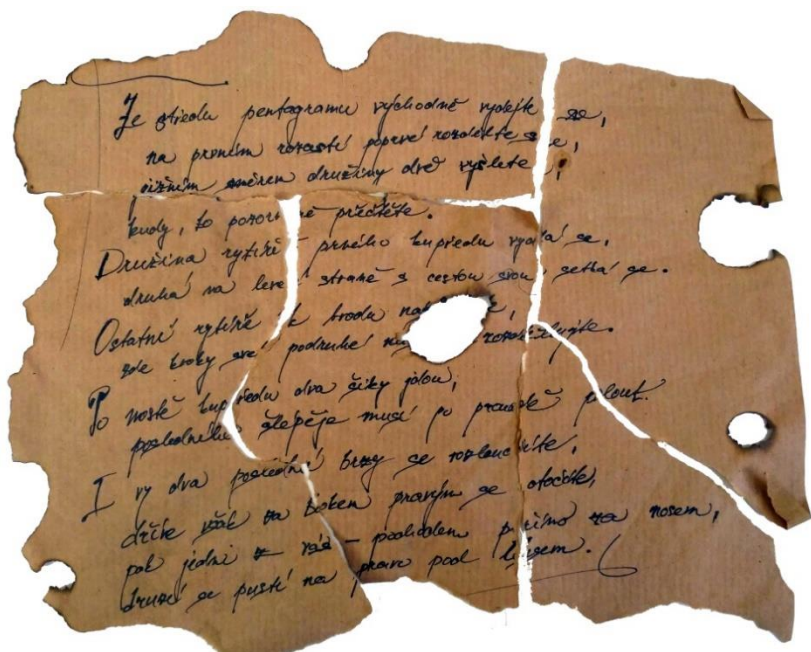
Úterý 17. července 2018

Dnešní ráno, při vstávání celého tábora, objevují středňáci ukrytý dopis ve zvonu. Na ranním nástupu si ho společně přečteme a zjistíme, že nás Galahad varuje, abychom dnes nepřekračovali řeku, jelikož se armáda temného generála přesouvá. Shodneme se, že poslechneme moudré rady, a proto na dopolední program zůstáváme v táboře a využíváme čas k proškolení v první pomoci na zdravotnickou soutěž.

Odpoledne se přesouváme do bunkrů a ve večerních hodinách dokončujeme varkoče všech našich rytířů, jejich zástavy a zbraně.

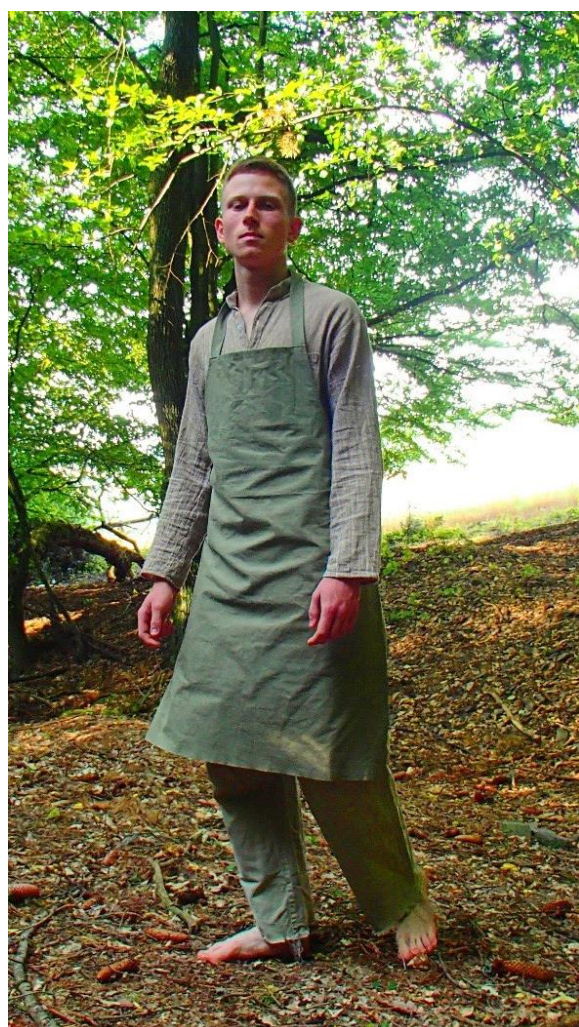
Středa 18. července 2018

Ráno dokončujeme zbývající drobnosti na zástavách a přiděláváme je na téčka vyrobené z lísek. Všichni se povinně koupeme v našem nově vylepšeném brutaru, kde se nyní dá nastavit požadovaná teplota vody - úplně jako doma.

Odpoledne nachází Majda v ohništi další dopis od Galahada, ve kterém stojí, že už by mělo být relativně

bezpečné překročit řeku. Vyrážíme tedy na cesty. Skupinka pod vedením Anetky se vydává směrem k Novému Knínu, kde potkávají bylinkáře, kterému pomohou najít rostlinu na vzácný lektvar. Aby získali jeho důvěru, darují mu jeden kámen dračí krve a povědí mu vše, co se nám doposud přihodilo. On jim nakonec dává kousek jakéhosi dopisu. Nikči skupinka jde na Chvojnou, kde potkávají hrnčíře, který jim dává za úkol

vyrobit magický kalich. Za kalich a jednu kapku krve jim předává další útržek dopisu. Martinova skupina vyráží na Tetřívku, kde nachází řemeslníka, který potřebuje vyrobit košík na ryby. Za pomoc jim také daruje kus dopisu. Lukášova skupina jde na Královky, kde nachází drátenici, která musí odrátovat kámen, ovšem nemá na to dostatek síly. Pomohou jí a darují jí jednu kapku dračí krve, aby opět nabrala sílu. Za jejich pomoc dostávají další z kusů dopisu. I Páťova skupinka potkává na své cestě osobu. Švadlenu, která potřebuje pomoci s úkolem, za jehož splnění dostávají poslední kus dopisu. Při pozdním návratu do tábora je ale u traverz přepadává hlídka temné armády. Naštěstí se ale nikomu nic nestalo a celá skupinka v pořádku dochází do tábora.

Večer se pořádá první letošní diskotéka, během které proběhla vůbec první taneční bitva mezi holkama a klukama.

Čtvrtek 19. července 2018

Při ranní rozcvičce objevujeme za táborem panáka z lísek se zakrvácenými šaty. Na první pohled jsme poznali, že je to oděv bylinkáře. Na košili bylo černým uhlím napsáno, ať zanecháme své cesty. Zprávu jsme pochopili jasně a rozhodli se, že nikam nepůjdeme a den strávíme po bunkrech.

Odpoledne jsme šli hrát hru na nemocné, kdy každý měl přesně přiřazenou nemoc a tři životy, které kontrolovala hygiena dbající na dodržování příznaků onemocnění.

Večer se nesl v duchu PPO a nakonec i dřívější večerky, abychom se všichni pořádně vyspali.

Pátek 20. července 2018

Po ranním nástupu se vypravujeme na směry, které jsme vyluštili z dopisu poskládaného z pěti částí. Hned na cestě u Zlatokopky nás ale přepadávají temní rytíři s generálem v čele. Řvou na nás, jestli jsme snad jejich zprávu nepochopili a že toto je poslední varování. Zahání nás zpátky do tábora. V důsledku tohoto varování celý den trávíme v táboře. Nejdříve nácvikem kruhové obrany a boje. Následně soutěží Decathlon, kde podstupujeme 10 různých disciplín, např. lovení jablek, snášení pětikorun do ešusu, používání čínských hůlek či přenos raněného.

Je večer, přichází Galahad. Práví, že sešel ze své cesty, aby nám pomohl. Zapálil druhou smaragdovou svíci a vyvolal ducha Merlina. Mocný mág se zjevil a přinesl nám dary. Řekl, že nám pomohou na naší cestě. Zároveň řekl, že ví, že se dnes večer vydáme dál po naší cestě a že nám může říct, že potkáme magické bytosti, které se ale zjevně jen dětskému oku ukáží. Poté odešel a záhy nás opustil i Galahad. Nejdříve zkoumáme Merlinovy dary. Dostali jsme kalich pravdy, karafu zpomalení, šavli odzbrojení, brašnu zahalení a roh zmatení. Pro jejich použití musíme vyřknout kouzelné formule, které nám Merlin zanechal na honosném pergamenu. Po krátké poradě vyrážíme bez doprovodu vedoucích na pět míst.

Na místech na nás čekají magické bytosti s prosbou o pomoc. Za odměnu prý darují dračí slzy nebo pergameny se šiframi. Dryáda po nás chce ochránit posvátný strom. Nymfa se potřebuje zbavit okovů, které ji poutají k jednomu místu. Hejkal přišel o svůj hlas. Faun chce svou píseň a bludička touží po světelných kamenech. Všechny cesty probíhají bez potíží... až na Anetčinu. Cestou zpět se dostává její skupinka do křížku s temnými rytíři, ale pomocí šavle odzbrojení vítězí a v pořádku se vrací do tábora.

Sobota 21. července 2018

Budíme se do poklidného rána. Vedoucí se během něj mění v bradavické profesory, aby mohli vyhlásit turnaj ve Famfrpálu! Hra nás všechny nadchne, a tak si užíváme ničím nerušeně dopoledne.

Po obědě začínáme chystat táborák. Před ním na nás čeká roztopený brutar. Bohužel nám počasí večer nepřeje, a tak místo táboráku trávíme čas schování před deštěm v rámci osobního volna.

Neděle 22. července 2018

Začínáme den v duchu PPO, kdy si velcí spojují program a po pár společných hrách dávají hlavy dohromady nad luštěním všech šifer, které máme. Společná práce se vyplácí a tak můžeme vyrazit dál po naší cestě za Elleanor.

Vzhledem k tomu, že naše další cesta vede jen na tři místa, přerozdělujeme skupiny. Anetka s Lukášem jdou k Vodopádům, Niki s Pátou ke Kahuňce a Martin ke Kosařovi. Na všech místech

potkávají strážce dračích studen a dozvídají se další informace. Kam dál, jak bojovat s temnými rytíři a kdy vyrazit. Rovněž získáváme od strážců spoustu dračí krve.

Na cestách zpět jsme napadeni! Ve skupince od Kahuňky se objevuje i sám temný generál! Skupinku od Vodopádu mučí v řece a lámou jim zástavy. Rozrušení a pobití se vracíme do tábora. S sebou neseme informaci, že naše další cesta bude za dva dny na tři místa - za věstkyní, kartářkou a hvězdářem. Poprvé nemáme jít po skupinách, ale rozdělit se dle věku. Až na zlomené zástavy se cesty vydařily a večer se koná odložený táborák.

Pondělí 23. července 2018

Po ránu na nás čeká odpočinkové PPO. Velkým holkám přijíždí na návštěvu jejich bývalá vedoucí Pěťa a tak si společný program užívají pod jejím vedením.

Odpoledne se koná oblíbená maskovací hra Liška. V předem vytyčeném území se děti skrývají tak, aby je vedoucí nenašli. Některým se daří vydržet v úkrytu celou hru. Dobrá práce.

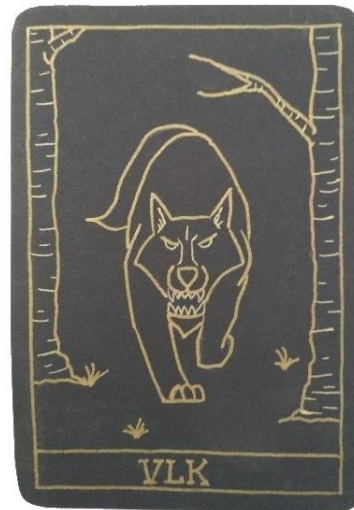
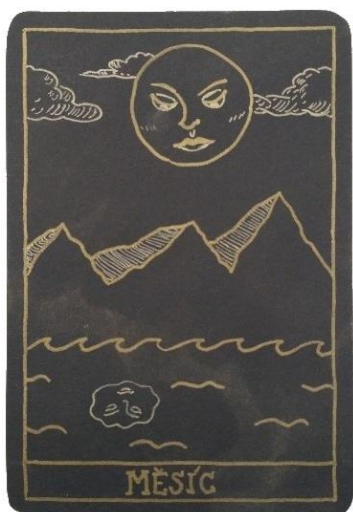
Večer zasedáme k Lečickému Bedřichovi. Kapitáni se svou skupinkou připravují dohromady scénku z vylosovaného žánru, postavy, místa a slova. Tu hodnotí hvězdná porota z vedoucích: Tom, Tom a Tom. Všechny scénky jsou nápadité, vtipné a skvěle herecky provedené. Náležitě pobavení odcházíme spát.

Úterý 24. července 2018

Hned po ranním nástupu odcházíme na místa, o kterých jsme se dozvěděli v neděli. Koníci jdou na louku poslední bitvy elfů, kde potkají kartářku. Ta praví, že jí Rowana vzala všechny karty a jí zbylo jen pět posledních. Tři jim vykládá - měsíc, čarodějnici a vlka. Varuje, že se blíží velké nebezpečí. Koníci si karty mohou nechat, a tak je nesou do tábora.

Středňáci mezitím míří na Pole smrti za hvězdářem. Tomu Rowanini rytíři zničili observatoř, ale stihl z hvězd vypořadovat místo, kde se má stát něco děsivého. Předává středňákům pergamen, do kterého v hvězdné mapě zakreslil Rokli vzkříšení.

Velcí vyrážejí za Lečici, kde na louce spatřují postavu věštkyň. Přes oči má krvavý šátek - to ji Rowana připravila o zrak s tím, že když vidí budoucnost, nemusí vidět přítomnost. Pomoci nám nejprve nechce, ale nakonec nám přeci jen říká, že až počtvrté rozkvete noční zahrada, tak nastane Rowanin den. Po chvíli se začíná ošívát a naříkat. Cítí přítomnost temných rytířů - máme rychle jít pryč. Vyrážíme tedy do úvozu, kde vidíme temného generála následovaného jeho rytíři. Utíkáme na pole, kde tvoříme kruhovou obranu. Temní rytíři mají na krcích pověšené podivné černé rohy a Merlinovy zbraně na ně nefungují. Síle pěti s dračí krví ale podléhají pořád stejně. I přes jejich oslabení se jim daří zajmout Stuarta. Záhy se objevuje Rowana!

Klidným krokem kráčí k nám a z hole, kterou má v ruce, srší plameny. Své oslabené rytíře uzdravuje mávnutím ruky. Hned po uzdravení jim vynadá, že přece chtěla ty nejsilnější, rytíře. Její vojáci v ten moment začínají lovit naše kapitány. Uloví Anet, Rowana ji očaruje a posílá samotnou pryč. Nemůžeme nic dělat. Temný generál se mezitím snaží uzmout Mušli, přestože není rytíř. Když ho Rowana okřikne, odmlouvá a neposlouchá ji. Vzteky ho tudíž odvelí z bitvy. Nato obkličujeme jednoho temného rytíře - chceme ho Rowaně vyměnit za Anet, ale vysmívá se nám, že jí na řadovém vojáku pranic nezáleží. Zmizí nám z dohledu a najednou slyšíme Anetčin křik. Temní rytíři pochodují směrem ke křiku a my se formujeme tak, že kapitáni zůstávají s vyčerpaným Stuem a zbytek odchází Anetce na pomoc. Na louce chceme vyběhnout na Rowanu a její vojáky, ale Anet s nimi není. Rowana se zle usmívá, že už má, co chtěla.

My slyšíme Anetčin křik z pole. Tudíž necháváme Rowanu být a jdeme za křikem. Nacházíme Anet zmatenou a mírně vyčerpanou. Vůbec neví, co s ní Rowana udělala. Přesouváme se tedy všichni společně rychle do tábora si odpočinout a předat informace ostatním. Během toho zjišťujeme, že se některým z nás podařilo v bitvě uzmout rytířům několik rohů, co měli na krku. Nevíme sice, co s nimi, ale ponecháváme si je.

Následuje PPO zakončené večerní hrou Kufr. Tu s námi hrají i vedoucí a tak si všichni můžeme odpočinout od našich starostí s temnými rytíři.

Středa 25. července 2018

Po ránu se naše tábořiště mění v letiště obsazené teroristy. Naším úkolem je stát se agenty tajných jednotek a letiště osvobodit. Musíme se propíchnout do tábora a získat kódy letadel. Koho teroristé chytí, toho mučí básničkami, úkoly či po nás házejí vodní granáty. Hra nás moc baví a díky vodním granátům ani nevnímáme, jak veliké vedro nad táborem panuje.

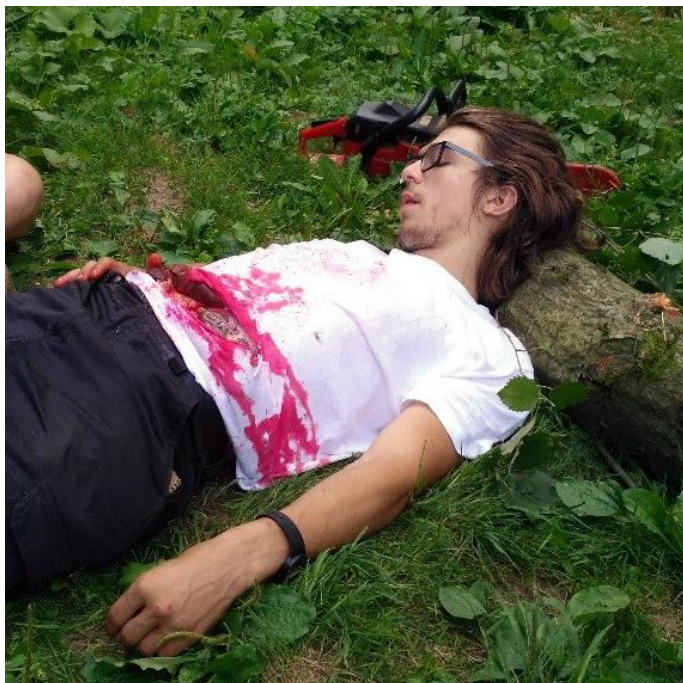

Odpoledne se koná PPO, kdy se většina oddílů koupe v brutaru nebo odchází do bunkru. V době přípravy na večeři, kdy jsou všechny děti v jídelně, zničehonic padá strom na tři vedoucovské stany. Naštěstí se nikomu nic nestalo. Vedoucí se o strom a napáchané škody okamžitě starají a my mezitím tancujeme v rytmu hudby v hangáru. Koná se totiž velice povedená diskotéka!

Čtvrtek 26. července 2018

V rámci dopoledního PPO si velcí vylepšují bunkry a středňáci odchází na koupačku k Vodopádům.

Odpoledne nás čeká velká zdravotnická soutěž. Na pěti stanovištích na nás čekají namaskovaní vedoucí s falešnými zraněními na ošetření. Soutěž trvá až do večerního PPO. Po ukončení soutěže odchází středňáci a středňačky do Sadové na přespávačku v bunkru. Velké oddíly mají místo toho noční hru - lovení lightsticků.

Pátek 27. července 2018

Dnešní vedra zahájíme dopoledne i odpoledne při PPO. Večer na nás totiž čeká zatmění Měsíce spojené s úplňkem. A my víme, že má nastat Rowanin den.

Po setmění tedy odcházíme k Rokli vzkříšení. Již z dálky vidíme postavy v černých kápích, dvě světla a Rowanu. Snažíme se jít nenápadně blíž, abychom dobře slyšeli a viděli.

Černé postavy stojí v pentagramu a Rowana uprostřed provádí jakýsi rituál. Nejprve vzývá Rudou planetu a na čtyřikrát uprostřed kruhu zaplanou rudá světla. Pak posiluje pentagram silou Luny a pentagram bíle vzplane. Následně si nechává přivést vězně. Je jím sám temný generál! Prosí Rowanu o smilování, ale ta jím pohrdá. Její hůl vzplane, když pokresluje generála nevinnou rytířskou krví. Pak dává příkaz k zažehnutí safírových svící. Je jich pět. Rowana volá po vlčí síle pro své věrné. Ovšem pro generála žádá jako trest k vlčí síle i vlčí mysl. Temní rytíři souhlasně bručí, generál stále žadoní o smilování. Po chvíli ale přestane mluvit. Schoulí se pod svůj plášť a začíná vydávat nelidské skřeky. Slyšíme jeho řev a bolestivé vytí. Když utichne, a my máme pocit, že je po všem, začne se jeho plášť zvedat. Ovšem nevychází z něj temný generál jako člověk. Zpod pláště vybíhá ohavné stvoření, vzhledem připomínající spíš vlka než člověka.

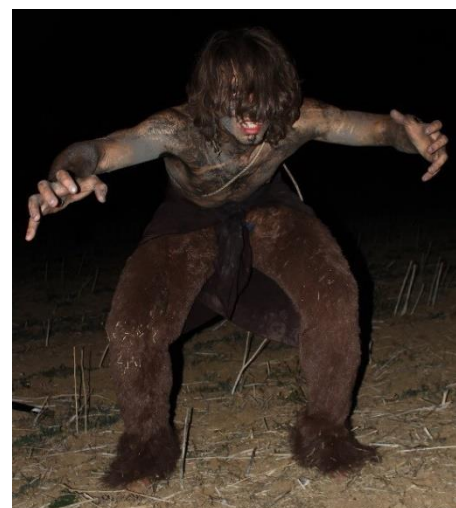
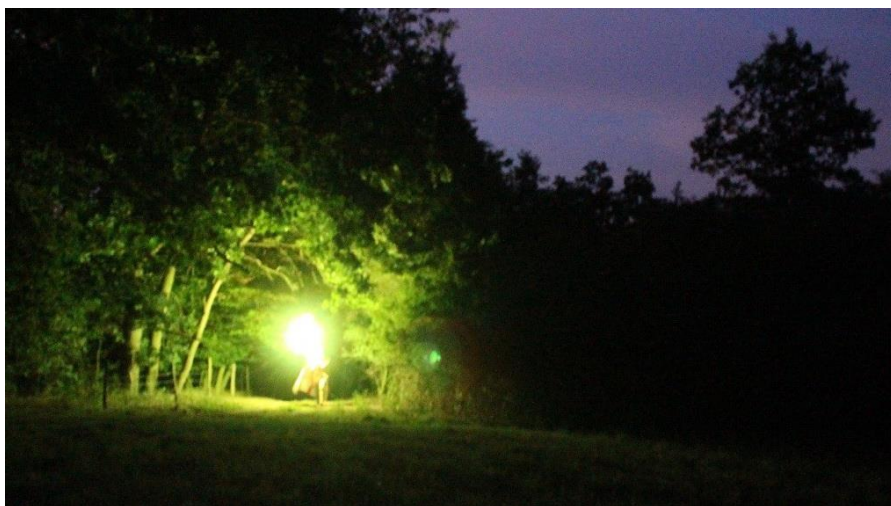

Tak to bylo varování od kartářky! Rowana změnila svého generála ve vlkodlaka. Ten se ihned shání po krvi. Doráží na postavy v kápích a snaží se utéct pryč. Síla pentagramu ho však poutá uvnitř. Mezitím si Rowana všimne nás. Praví, že nyní už ji nemůžeme zastavit. Prolomí tedy vlkodlačí vězení a pošle ho, aby nás ulovil. Strach a beznaděj sevře naše řady.

Semkneme se do kruhové obrany a očekáváme to nejhorší. Vlkodlak se s nelidským řevem nezadržitelně řítí k nám... Nastal náš konec. Vlkodlak už je na dosah prvních statečných, kteří stojí na kraji kruhové obrany po boku vedoucích připravených bránit ostatní proti tomu monstru.

V tom nás oslňuje pronikavě zelená záře a do našich srdcí vrací naději známý hlas. To se zjevuje Galahad se zapálenou smaragdovou svící a na poslední chvíli vlkodlaka zastavuje její mocí.

Rowana zuří, ovšem proti magii svíce nic nezmůže. Musí nás nechat v klidu odejít. S Galahadem si vyměňuje ještě pár výhrůžných slov. Pak vztekle odchází s temnými rytíři plnit okolní vesnice. Galahad nás vede do bezpečí tábora. Tam nás uklidní - moc svíce nad námi dnes v noci drží ochrannou ruku.

Sobota 28. července 2018

Místo budičku nás ráno probouzí mejdlo, jelikož přichází Galahad se sdělením, že jsme sami byli svědky Rowaniny moci. Prý ale nepoužije další svíce na naši ochranu. To totiž Rowana očekává a stejně tedy nezaútočí. Nicméně slibuje, že se k večeru vrátí do blízkosti našeho ležení a bude nás hlídat - vlkodlaci v noci sílí.

S vědomím bezpečí trávíme den u vody, jelikož panuje ohromné vedro.

Neděle 29. července 2018

Ráno po snídani nás opět navštíví Galahad s tím, že je na čase poslat pro krále. Předává nám mapu místa, kam se máme vypravit - křižovatka dračích žil, místo dostatečně silné pro příchod krále. Kapitáni velice rychle pomocí mapy rozluští, že se jedná o Kytín. Vedoucí se poradí ohledně technických parametrů přesunu celého tábora a pak se dohodneme na cestě a převozu věcí.

Po posunutém obědě na dřívější hodinu se vydáváme směr Kytín. Malí vyráží na autobus do Malé Hraštic ještě v předstihu a jedou do Mníšku, odkud už je cesta do Kytína jen krátká. Středňáci a velcí jdou pěšky. Cesta je náročná, vedro obrovské, a proto nám trvá delší dobu, než se dostaneme do cíle. V Kytíně už čekají Buri a Luky s večeří a pitím a krumpáčem, abychom mohli vykopat záchod. Ubytujeme se v lese nedaleko Bábinské (tedy hned potom, co vykopeme záchod) a očekáváme, co se bude dít. Přestože máme domluvený oheň, vyrukují na nás myslivci s tím, že ho musíme okamžitě uhasit. Proto místo ohně použijeme lightsticky a okolo těch sedíme a zpíváme. Za zády nám vychází krvavý měsíc.

Je už tma, když se objeví Galahad. Započne rituál vyvolávání. Chytíme se za ruce a každý třímá jednu kapku dračí krve. Galahad zapaluje poslední smaragdovou svíci.

V záři zeleného světla se objevuje sám král Carleonu. Nejprve pozdraví Galahada a prohodí s ním pár slov. Pak nám poděkuje za cestu, kterou jsme urazili, a na závěr nám vypráví o dvou proroctvích. První o meči Excaliberu, který mu visí na opasku a který jeho prapředek Artuš vytáhl z kamene. Druhé, méně známé proroctví, se týká posledního člena Artušovské linie - princezny Elleanor.

V tomto proroctví se mluví o královském dědici tak magicky mocném, že buďto spasí

nebo zničí celý svět. Je pouze na něm nebo na ní, jak se rozhodne a na kterou stranu se přikloní. Obě strany nabízejí své, a proto může být volba mezi nimi pro princeznu těžká. Přidá-li se ke zlu, bude žít věčně se svou nekonečnou mocí, která ale vše postupně zahubí. Přidá-li se k dobru, prožije jen jeden lidský život konáním dobrých skutků, avšak v čistotě. Král se nás optá, budeme-li při něm stát v poslední bitvě, která nadejde za dva dny, v čase, kdy se Ellen bude muset rozhodnout a král jí bude muset předat svou magickou korunu. Přikývneme. Král odejde hledat další rytíře, jenž se vydali hledat Ellen a kteří se s námi postaví po jeho boku v oné osudné bitvě. My uléháme do našich spacáků a vydáváme se do říše snů.

Pondělí 30. července 2018

Snídani nám opět dováží Buri a Luky. Následně se, hned po uklizení tábořiště, vracíme zpět do tábora. Nejmladší si cestu krátí autobusem, starší šlapou celou tu štreku pěšky. V táboře jsou první Koníci, čemuž se není co divit, a dokonce se stíhají svlažit v Kocábě, než doráží i ostatní. Nyní se můžeme společně naobědvat. Těstovinový salát se začíná vydávat se zpožděním, tak posouváme i polední klid, abychom si odpočinuli. Poté, protože jsme pořád všichni z cesty a vedra utahaní, se všichni vydáváme se zchladit k řece.

Večer máme PPO, když přichází Galahad, který praví, že zná dvě místa, na kterých by se mohla nacházet princezna Ellen. On s králem půjde na místo za řekou, my se máme jít podívat na místo bunkru Velkých kluků. Vybere deset statečných z velkých, kteří se tam mají vydat. Ostatní pak mají hlídat a chránit tábor a všechny v něm.

Deset statečných vyrazí k bunkru Velkých kluků. Když se přiblíží, spatří zapálené louče a mezi nimi princeznu. Není to ale malá Ellen, vypadá, jako by zestárla. Po bližším pohledu zjistíme, že je to Anetka v časové smyčce. Okolo ní chodí mnoho černých rytířů. Povídají si s ní, ale zároveň ji hlídají. Ellen není nijak připoutaná. Zdá se, že je spíše jejich hostem. Temní rytíři očekávají příchod Rowany, jdou ji vítat. Nám se bohužel nepodaří získat Ellen hned zpět. Musíme přejít k odlákovácí technice. Rozdělujeme se na různé skupiny, které vydávají zvuky tak, aby odlákávaly pozornost černých vojáků. To se daří a vojáci se rozutíkávají na různá místa a snaží se dopátrat našich zvuků. Získáváme Ellen, ale potom si nás vojáci všimnou a začnou se s námi bít. Snažíme se jim uniknout, ale vlčí síla je pohání a jsou nám pořád v patách. Po nějaké době se nám je přeci jen podaří setřást a vydáváme se k brodu, kde se máme po půlnoci sejít s Galahadem. Když za ním dorazíme, už nám jen poděkuje, že princeznu dovedl jeden z nás a ona už je v bezpečí. Zajímá se, co se stalo a když mu to vypovíme, tak nás posílá zpátky do tábora, ať se pořádně vyspíme. Zítra nadejde důležitý den.

Úterý 31. července 2018

Dnes dopoledne se věnujeme nácvičce na závěrečnou bitvu, jelikož víme, že se s Rowanou musíme utkat. Trénujeme, přestože je obrovské vedro. Proto se odpoledne vypravujeme k řece, abychom se zchladili a načerpali sílu na závěrečnou bitvu s Rowanou a jejími černými vlkodlaky.

S večerem přichází do tábora Galahad a říká nám, že nadešel čas vzít varkoče, zástavy a naše zbraně a vypravit se do bitvy. Odvádí nás na louku u Kronikáře. Okamžitě spatřujeme temné rytíře a začíná bitva. Používáme sílu dračí krve. Zkoušíme i Merlinovy artefakty, ale temní vojáci mají démonické rohy okolo krku a Merlinovy zbraně nám tak jsou k ničemu. Proto přichází čas i na boj s klacky, kterými se je snažíme dostat co nejdál od naší kruhové obrany.

Tento boj trvá hodnou chvílí a Galahad nás celou dobu vede, když tu se zvedá modrý dým a my vidíme z dále přicházet Rowanu a jejího vlkodlaka. Pokřikuje na nás

a se svými vojáky chce prolomit naši obranu. Snaží se nás všemožně proklít a zničit.

Náhle se na bitevním poli objevuje princezna Eleanor. Jde sama a nemluví. Sleduje bitvu zpovzdálí. Takto zase chvíli bojujeme, ale temní vojáci s Rowanou začínají mít navrch.

Pak přichází naše záchrana. Sám král a vede s sebou jednoho rytíře. Přidávají se k nám strhává se nelítostná bitva.

Najednou bitva jakoby rázem ustala a král i Rowana se obracejí k princezně. Říkají, že nadešel čas, aby si zvolila, na čí stranu se přidá. Princezna nespouští oči z Rowany, když jí říká, že její nabídka je sice velice lákavá a žít věčný život též, ale ona radši bude konat dobro po dobu jednoho lidského života a tak se přidává na stranu svého otce.

V tu chvíli Rowana úplně obrací. Pokud se princezna nepřidá na její stranu, tak se prý nepřidá na žádnou. Vydává rozkaz princeznu zabít. A opět se spouští lítá bitva. My ale princeznu obestupujeme do kruhové obrany a vlkodlaci se k ní nemohou dostat. Rowana tedy vymýšlí plán, nechť se utkají zástupci obou stran. Král její návrh přijímá. Rowana vysílá jednoho ze svých temných rytířů, obrovského muže, ze kterého jde hrůza. Král posílá rytíře Percivala. Rytíře, kterého přivedl na bitevní pole. Strhává se krutý souboj muže proti muži na život a na smrt. Temný rytíř se snaží Percivala vyprovokovat svými slovy, avšak ten s klidem útočí a brání se. Nakonec probodává temného rytíře a vítězně se vrací ke svému vládcí.

Rowana je vzteky bez sebe a prohlašuje, že to nebyl její nejlepší rytíř a že je na čase, aby proběhl druhý souboj. Vysílá svého vlkodlaka. Král se dívá na Galahada, který jen přikyvuje a vystupuje z našich řad vstříc temné zrudě. Jejich bitva je snad ještě krutější než Percivalův souboj, jelikož vlkodlak nemá žádné lidské zábrany ani pud strachu. Galahad se musí bránit a mnohdy jen o vlas uniká jeho ostrým drápům a zubům. Když oba začínají být vyčerpaní z dlouhého boje, Rowana vychází z kruhu svých stoupců k vlkodlakovi a něco mu šeptá. Vlkodlak se napřimuje a prochází jím nová energie. Král se též vydává ke svému rytíři. Pokleká vedle Galahada a spolu se

modlí. Král opouští Galahada a vrací se k nám, stejně jako se Rowana vrací ke svým temným rytířům. Vlkodlak sbírá meč padlého rytíře a bojuje s Galahadem stejnou zbraní. Bojují, vlkodlak má očividně magickou energii od Rowany, Galahad je unavenější. Když už to vypadá, že vlkodlak našeho rytíře přemůže, tak Galahad uhýbá nepřátelskému meči, provádí výpad vpřed a vlkodlaka smrtelně zraňuje.

Rowaně zablýskává v očích a naposledy vysílá své vojáky na naše řady, aby zabránili princezně v převzetí magické koruny svého otce. Bohudík marně. Ve chvíli, kdy král ukládá korunu na princeznu hlavu, veškerá magie patří už jen jí. Princezna povstává z našich řad a ruší magii na celém bitevním poli. Rowana běsní a křičí, že to nemůže udělat. Avšak princezna praví, že Rowana sama dobře ví, co zmůže. Proroctví

se naplnilo a tak žádná magie na tomto bitevním poli již není. Král se přidává k princezně a oba s naší pomocí vyhání Rowanu a její temné vojáky pryč.

Chvíli si oddychujeme a král říká, že za naši odvahu a statečnost nás odmění. Vydáváme se tedy remízkem na další louku, kde vidíme půlkruh z loučí a v něm stojí Percival a Galahad. Král praví, že nás za naši odvahu pasuje na své rytíře. Všichni skládáme rytířskou přísahu. Že budeme jednat čestně, že budeme mluvit pravdu, že budeme ochraňovat slabší a že nám bude čest býti jeho rytíři. Princezna nám zase každému daruje náhrdelník se třemi kapkami dračí krve na památku našeho slavného vítězství. My se s nimi poté loučíme a odcházíme vstříc našemu ležení, šťastní a unavení.

Středa 1. srpna 2018

Po budíčku zjišťujeme smutnou zprávu a to, že nám byla odcizena táborová vlajka našimi kamarády z Dolního Sedla. To zjišťujeme díky vtipnému zápisu noční hlídky, která byla přepadena, svázána a následně propuštěna za podmínky, že napíše vtipný zápis do sešitu nočních hlídek, že vlajku nám ukradly barely. V Bažině se objevila indicie, kam dál a tak vedoucí začínají luštit.

Nás dopoledne čeká hra Metro, která nás ohromně baví. Naším cílem je zmapovat tři trasy metra – zelenou, fialovou a žlutou. Každá trasa má deset zastávek. Do metra se může jen s platnou jízdenkou, jinak by nás mohli chytit revizoři. Zastávky jsou například Pampelišková, U kamínku nebo Pod šiškami.

Odpoledne je PPO u vody, stále je ohromné vedro.

Večer je diskotéka a otevírá i Lečobar. Za naše léčka si můžeme koupit různé drinky. Zároveň se večer koná stezka odvahy.

Čtvrtek 2. srpna 2018

Celý den je v rámci PPO. Dopoledne nás navštěvuje kontrola z hygieny a vše probíhá v pořádku a my procházíme na výbornou.

Odpoledne se jde opět k vodě, protože vedra stále přetrvávají a na nic jiného se nezmůžeme.

Večer se po oddílech odebíráme do svých bunkrů a přespáváme mimo tábor. Dnes v noci Anetka též dokončuje třetí stupeň lesní moudrosti.

Pátek 3. srpna 2018

Dnešní den je ve znamení nadcházejícího odjezdu. Vzhledem ke stále trvajícím vedru se pomalu v rámci programu po oddílech balíme, uklízíme a čistíme tábor. Připravujeme poslední slavnostní táborový oheň, který Lukáš vymýšlí originálně do trojúhelníku a odpoledne se ze sebe pokoušíme v brutaru smýt špínu za poslední tři týdny, aby se nás rodiče zítra nelekli.

Večer se koná poslední slavnostní táborový oheň, při kterém se zpívá a udělují se stupně lesní moudrosti. Letošní rok je vskutku hojný, jelikož je mnoho moudrostí jak mezi dětmi tak mezi vedoucími, kteří získávají lesní moudrost za zásluhy. Po rozdání moudrostí opět ještě notnou chvíli zpíváme a pak všichni ti, kteří mají lesní moudrost na krku, si mohou dojít pro spacáky a ustlat si u slavnostního ohně se svými kamarády a strávit tak poslední noc společně.

Sobota 4. srpna 2018

Dnes místo rozcvičky vyrážíme kufry ze stanů a uklízíme stany. Naše zavazadla rozdělujeme na ta, která jedou do Hrašnice, a ta, která jedou do Prahy. Ze stanů sbíráme kapsáře, vymetáváme všechen náš nepořádek, otevíráme je, aby proschly, a jdeme na poslední snídani, ke které je houska se šunkou.

Po snídani ještě pokračujeme v úklidu a během toho se po oddílech fotíme, abychom měli hezkou památku. Pak už nás čeká poslední nástup, během kterého si

říkáme, že vlastně vše krásně dopadlo, ale že už je čas se rozloučit, přestože se blíží nečekaný přívalový déšť. V tu chvíli zaprší všechna léčka z rukou vedoucích a my ještě společně luštíme, který obrázek patří kterému vedoucímu. Zbývá už jen udělat velkou společnou fotografii a vyrazit směrem do Hraštic.

Jdeme pomalu, jelikož je veliké vedro. Ve Velké Hrašticí chvíli odpočíváme a posilňujeme se svačinovými balíčky a pak už razíme do Malé Hraštic na vlak. Loučíme se s těmi, kteří zde už mají své rodiče, a my ostatní nastupujeme do vlaku směr nádraží Vršovice. Cestou ve vlaku zpíváme s kytarou, naposledy si sdělujeme své dojmy z tábora a očekáváme rodiče, kteří na nás čekají na nádraží.

A to už je opravdu pro letošek konec.

Velké holky

Velcí kluci

Střední holky

Střední kluci

Koníci

Vedoucí

